

ה"ט 40345-07-22 - שושנה תורגמן 2. קר שירות רפואי בע"מ נגד אלירן פחימה

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 40345-07-22 תורגמן נ' פחימה
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שלמה מיכאל ארידמן
1. שושנה תורגמן 2. קר שירות רפואי בע"מ
מבוקשים
נגד
אלירן פחימה
משיבים

החלטה

בפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאימת, על פי חוק מניעת הטרדה מאימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק הטרדה מאימת"). לטענת המבוקשים, המשיב שלו סכוסר עסקיו עם המבוקשת 2 (להלן: "החברה"), הגיע למקום עסקה של החברה ומטריד את עובדי המקום ובהם את המבוקשת מס' 1 שהינה מנהלת הסניף, מתוך מטרה להפריע לפעילויות העסקית של החברה, עד אשר יוחזר לו כספו.

אין חולק על כך שביום 17.7.22 כבר הגישה החברה בקשה זהה לבית משפט זה, אשר נדחתה ביום 19.7.22 על ידי כב' השופטת שרון צור גינור, בקביעה כי תאגיד אינו יכול להגיש תובענה על פי חוק הטרדה מאימת (ה"ט 22-22-07-32051-32051), אלא שהմבוקשים טוענים כי החלטה זו בטעות יסודה, שכן קיימים הליכים אחרים בהם הclarified בראותם של תאגיד לתבוע מכוח חוק הטרדה מאימת. לחילופין ועל מנת להתגבר על מכשול זה, מוגשת החלטה גם על ידי המבוקשת 1.

לאחר עיון בטענות המבוקשים, לא מצאתי לנכון ליתן צו במעמד צד אחד.

אכן, השאלה האם תאגיד רשאי להגיש תובענה על פי חוק הטרדה מאימת, הינה שאלה כבדת משקל ואין לגיביה עדין הכרעה של בית המשפט העליון. שם שישנם הליכים, שהליך מוזכרים על ידי המבוקשים, בהם הוכרה זכותו של התאגיד לטעון, קיימים פסקי דין אחרים בהם נקבע כי החוק מיועד להגנת בני אדם בשර ודם בלבד (לפסיקה לגישה דומה לזה של כב' השופטת צור גינור ראה למשל: ה"ט (שלום ת"א) 4381-04-12 **קרן גימלאות של עורכי דין בישראל בע"מ נ' גrynberg** [ניתן ביום 23.4.2012]; ה"ט (שלום חיפה) 51822-03-18 **קבוצת אריאג בע"מ נ' גבאי** [ניתן ביום 25.3.2018]; ה"ט (שלום קריות) 5246-06-17 **קווי בגליל שירותי מוניות סדר בע"מ נ' מסרי** [ניתן ביום 25.3.2017].([4.6.2017]

עמוד 1

אין מקום להכריע בשאלת זו בוגדר התקיק שבפני, ועל כן לא אחווה לגביה עמדה. הטעם לכך הינו, כי אין ההליך שבפני דרך לעקוּפַ פסק דין שנייתן על ידי מותב אחר כאמור. הדרך להביא עניין זה לבחינה מחודשת הינה על דרך הגשת ערעור על פסק דין דינה של כב' השופט צור - גנור לבית המשפט המ徇ז' בחיפה, ולא על דרך תקיפות ההחלטה באמצעות הגשת הליך זהה, שכן ההליך החדש חסום מחמת השתק עיליה.

אשר על כן, אני מוחק את החברה - המבקשת 2 מההליך הנוכחי.

האם המשקנה משתנה לגבי המבוקשת 1? מוכן אני לצאת מנוקודת הנחחה, מבלתי קבוע בה מסמורות, כי הטרדה נגדי תאגיד, יכולה להיות גם הטרדה נגדי עובדי התאגיד, אלא שאין מקום שכאשר נחסמה התובענה של התאגיד בהעדר עיליה, תיווצר עילה לעובדי התאגיד, רק מהטעם שהמשיב מפריע לעובדי התאגיד בעבודתם, על מנת להפריע לעסוקו של התאגיד. אצין בהקשר זה כי גם על פי גישות המכירות בזכות הטבעה של תאגיד יש לשמש בו כלפי תביעת עובדי חברה, באופן מצמצם (ראה הפסיקה לגבי החוק המקביל באנגליה W.L.R. 1 [2011] *Ivan David v Buxton*). מעיון בבקשת ובतצהירה של המבוקשת 1 לא ראייתי כי הועלה טענה להטרדה ספציפית של המבוקשת 1, וגם לא התבקש סעד ספציפי על ידה אלא כמפורט בסעיף 15 לבקשת, מתבקש סעד המכוון כלפי כל עובדי החברה, הינו דומה כי התביעה הוגשה לכואורה על ידי המבוקשת 1 רק מתווך תפקידה כמנהלת סניף, ובאופן מלאכותי על מנת לעקוּפַ את ההחלטה בתיק הקודם.

השורה התחרונה היא זו, אמן לא אדחה את התביעה על הסף, אך לא אתן צו במעמד צד אחד. על המבוקשת 1 יהא לשכנע את בית המשפט, כי קיים לה אישית, להבדיל מרצון להגן על התאגיד, חשש אישי להטרדה מאימת ממשמעותה בחוק.

לצורך כך בלבד, אני קובע דין במעמד הצדדים בפני השופט הtoron ליום 26.7.22 ساعה 11:00.

המבקשת 1 תדאג להציג את התביעה ואת החלטתי זו למשיב במסירה אישית בתוך 24 שעות.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 يول' 2022, בהעדר הצדדים.